

РЕШЕНИЕ

№ 6972

гр. София, 25.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 19.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **9190** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу РЕШЕНИЕ № 1179/3.8.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, в частта с която е изменен и потвърден ревизионен акт /РА/ №Р-22221020001090-091-001 от 23.4.2021 г., в частта, с която като са определени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периоди м. септември 2018 г. – м. декември 2018 г. и м. май 2019 г., общо в размер на 195 957,93 лв. данък добавена стойност, както и са определени лихви от 19,35 лв. за м. юни 2019 г.

Жалбоподателят твърди, че неговият едноличен собственик на капитала е взел решение за приемане на подадена молба за членство на [фирма], както и увеличаване на капитала на дружеството. За последното е поискано назначаване на вещи лица по реда на чл. 72, ал. 2 Търговския закон, които да извършат оценка на непаричната вноска – собствени стоки. От 15.6.2017 г. е увеличен капиталът на дружеството на сумата от 1 594 300 лв., формиран от парична вноска от 5000 лв. и непарична вноска от 1 589 300 лв.

В отговор на искане на ревизиращите органи жалбоподателят е представил документи, от които е видно датата на закупуване, срок на годност, както и бракуване на заприходени при него стоки. Към 31.12.2018 г. са бракувани стоки на стойност 98 0471,91 лв. поради изтекъл срок на годност. В хода на ревизията е представил

фактурите за произход на стоките с приложени експедиционна бележка или стокова разписка, в които са описани сроковете на годност. Фирменият стандарт на дружеството за брак е базиран на спецификациите и сертификатите за качество на дружествата производители.

Претендира разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“. [населено място] при Централно управление на НАП моли да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение.

Представителят на СГП моли жалбата да се отхвърли.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Относно фактите.

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020001090-020-001 от 26.02.2020 г., издадена от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчните периоди от 01.01.2018 г. до 30.06.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/ №Р-22221020001090-092-001 от 22.01.2021 г., връчен електронно на 26.01.2021 г. Срещу констатациите на РД е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК с вх. №Р-22221020001090-В.-001-И/09.03.2021 г., към което са приложени доказателства, за които е отбелязано, че са представени в хода на ревизията. Възражението е преценено от органите по приходите като основателно.

Ревизията е приключила с ревизионен акт №Р-22221020001090-091-001 от 23.04.2021 г., издаден от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и В. И. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен електронно на 17.05.2021 г.

С РА е доначислен ДДС общо в размер на 208 671,55 лв. за данъчните периоди от м. 09.2018 г. до м. 12.2018 г., м. 05.2019 г. и м. 06.2019 г., ведно с начислените лихви за забава в размер на 50 884,4,3 лв. РА е отменен с оспореното решение в частта относно начисления за м. 06.2019 г. данък в размер на 12 713,62 лв. и съответната лихва.

Управителят на жалбоподателя е представил декларация, според която основната му дейност е търговия на едро и дребно с бира, безалкохолни напитки, минерална вода, натурални сокове и спиртни напитки. За адрес на търговския обект е посочен: [населено място], [улица]. Този обект е нает от [фирма] от [фирма], ЕИК[ЕИК].

В хода на ревизионното производство са предприети следните процесуални действия:
- На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на дружеството е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22221020001090-040-001 от 23.04.2020 г., в отговор на което са

представени документи, обсъдени в РД.

- С протокол №1649283/01.09.2020 г. са приобщени доказателства от извършена проверка на задълженото лице, приключила с протокол №П-22221019043729-073-001 от 10.12.2019 г.

- Извършени са служебни проверки в информационните системи на НАП.

Считано от 15.06.2017 г. съдружници в [фирма] са [фирма], ЕИК[ЕИК] и Ц. К. Й., ЕГН [ЕГН]. Капиталът на дружеството е в размер на 1 594 300,00 лв., състоящ се от 15 943 дяла с номинална стойност от 100,00 лв. всеки, разпределен между съдружниците, както следва: Ц. К. Й. – 50 дяла по 100,00 лв. всеки един, равняващи се на 5 000,00 лв.; [фирма] – 15 893 дяла по 100,00 лв. всеки един, равняващи се на 1 589 300,00 лв. Капиталът на дружеството е формиран от парична вноска в размер на 5 000,00 лв. и непарична вноска в размер на 1 589 300,00 лв. Непаричната вноска е направена от съдружника [фирма] - стоки, описани и оценени от три независими вещи лица, назначени с акт за назначаване на вещи лица №20170428152014-2/05.05.2017 г. от Агенцията по вписванията. Според изготвената от тях оценка, цената на апортираните вещи е била в размер на 1 589 300,00 лв. Съгласно Приложение №1 /Опис на стоки/ от 16.03.2017 г., представените от [фирма] стоки представляват бира, спиртни напитки, безалкохолни напитки, минерална вода, вино, на стойност 1 694 067,92 лв. без ДДС.

Апортираните стоки са включвали: безалкохолни напитки, пиво, вино, спиртни напитки, кафе и др. Една част са закупени от [фирма] преди 01.01.2017 г. - така фактури за доставка на пиво от 2015 г. и 2016 г., издадени от: [фирма], ЕИК[ЕИК] за периодите от м. 06.2015 г. до м. 12.2015 г., м. 12.2016 г.; [фирма], ЕИК[ЕИК] за периодите: м. 06.2015 г., м. 11.2015 г., м. 06.2016 г., м. 08.2016 г. и м. 11.2016 г.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - м. 11.2015 г.

При извършена от органа по приходите проверка в базата данни на НАП е установено, че през 2015 г. и 2016 г. ревизираното дружество е упражнявало дейност, свързана с търговия на дребно с дрехи /установено при извършени оперативни проверки/ в нает обект, находящ се в [населено място], „Студентски град“, блок 56, вх. Б. През 2017 г. дружеството не е декларирало извършени покупки и продажби. През 2018 г. не са декларирани извършени продажби, а в дневника за покупки за м. 12.2018 г. е отразена фактура №[ЕГН]/28.02.2018 г., издадена от СК [фирма], ЕИК[ЕИК] за счетоводни услуги с данъчна основа 50,00 лв. и ДДС 10,00 лв.

Считано от м. 07.2019 г. до датата на проверката дружеството не е декларирало извършване на продажби на стоки, независимо, че е твърдяло, че апортираните стоки в капитала от свързаното лице [фирма] са предназначени за продажба.

Към 31.12.2017 г. по дебита на сметка 304 са отразени материални запаси на стойност 1 593 040,73 лв., а към 31.12.2018 г. стойността им по дебита на същата сметка е 611 933,38 лв.

Видно от справка за бракувани стоки към 31.12.2018 г., записани по единични цени, бройки, стойност без ДДС, дата на производство, дата на закупуване, срок на годност и дата на отписване, общата стойност на бракуваните стоки /без ДДС/ е била в размер на 980 471,91 лв. Срещу всички стоки е записана една и съща дата на производство /01.01.2017 г./ и една и съща дата на закупуване /05.05.2017 г./.

Налице са разминавания между отразеното в справката за бракувани стоки /посочено е, че са произведени на 01.01.2017 г. и са закупени на 05.05.2017 г./ от една страна, а от друга- в представени фактури. Там датите на придобиване са много преди посочените по-горе, а именно през 2015 г. и 2016 г. Представени са фактури, издадени

от [фирма] за периодите: м. 06.2015 г., м. 11.2015 г., м. 11.2016 г. и м. 12.2016 г.; от [фирма] за периодите: м. 06.2015 г., м. 11.2015 г., м. 06.2016 г., м. 08.2016 г.; от [фирма] през м. 11.2015 г., м. 08.2016 г., м. 09.2016 г., м. 11.2016 г. и м. 12.2016 г.; от [фирма] през м. 06.2015 г., м. 11.2015 г., м. 08.2016 г. и м. 09.2016 г.

От приложените към жалбата спецификации и сертификати за качество е видно, че срокът на годност за артикулите, произведени от различните търговци варира от 2 месеца до 18 месеца и несъмнено към периодите на бракуване за голяма част от стоките е изтекъл срокът на годност.

Бракуването на стоките и отписването им от счетоводната сметка е удостоверено с протоколи №001/17.09.2018 г., №002/21.09.2018 г., №003/25.09.2018 г. и №004/29.09.2018 г., като са бракувани стоки на обща стойност 470 902,54 лв. за м. 09.2018 г.; с протоколи №005/08.10.2018 г., №006/09.10.2018 г., №007/12.10.2018 г., №008/16.10.2018 г., №009/19.10.2018 г., №010/23.10.2018 г., №011/26.10.2018 г. и №012/31.10.2018 г. са бракувани стоки на обща стойност 385 599,37 лв. за м. 10.2018 г.; с протоколи №013/06.11.2018 г., №014/09.11.2018 г. и №015/13.11.2018 г. са бракувани стоки на обща стойност 69 970,00 лв. за м. 11.2018 г.; с протоколи №016/03.12.2018 г., №017/12.05.2019 г., №018/12.05.2019 г. и №019/12.05.2019 г. са бракувани стоки на обща стойност 52 682,32 лв. за м. 05.2019 г. Следователно, през м. 09.2018 г. са бракувани стоки на стойност 470 902,54 лв., през м. 10.2018 г. на стойност 385 599,37 лв., през м. 11.2018 г. на стойност 69 970,00 лв., през м. 12.2018 г. на стойност 635,44 лв. и през м. 05.2019 г. на стойност 52 682,32 лв. или всичко – 979 789,67 лв.

В цитираните протоколи за брак, като причина за бракуването е посочено изтичане на срока на годност на стоките, които са изброени по вид, мярка, количество, единична цена и стойност, но без отразяване на документи, удостоверяващи срока на годност на всяка от бракуваните стоки, посочен от производителя, както и нормите за брак; липсва посочване на периода, след който изтича срока на годност, като той не може да се различава от този, определен от производителя.

Не са представени документи относно използваните контейнери за отпадъци и продадени отпадъци от ревизираното лице. Не са ангажирани доказателства къде и по какъв начин са унищожени стоки на стойност 980 471,91 лв.

При проверката, предхождаща ревизията са изискани доказателства относно физическото бракуване на стоките, във връзка с което в обяснение е посочено, че отпадъците се събират в контейнери, предоставени от [фирма] за събиране и извозване от тях. Според обяснението, контейнерите са предоставени отделно за стъклени бутилки и за пластмасови бутилки. В протоколите за брак е записано, че бракуваните стоки се предават и изхвърлят в предоставените от [фирма] контейнери за извозване като отпадъци, но доказателства за приемо-предаване на стоките не са представени нито в хода на ревизията, нито при административното оспорване.

В хода на ревизията са представени протоколи за бракуване на материални запаси, в една част от които като причина за бракуване е посочено – изтекъл срок от 5 години и чл. 80, ал. 1, т. 4 от ЗДДС /технологичен брак в допустимите норми, определени с технологичната документация за съответното производство или дейност/. В друга част от протоколите е посочена причина – изтекъл срок на годност съгласно нормативите и сертификатите на производителите.

Ревизираното лице не е ползвало правото на приспадане на данъчен кредит във връзка с бракуваните стоки. Правото на данъчен кредит при закупуването на апортираните

стоки е упражнено от апортиращия съдружник в [фирма] и притежаващ 99,68 % от капитала дружеството - [фирма].

Предвид така установеното съдът намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, както и диск, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган.

Оспореното в това производство решение е издаден от компетентен орган – директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

При преценка по реда на чл. 160, ал. 1 ДОПК настоящият състав намира, следното:

Безспорно по делото е фактът, че голяма част от капитала на дружеството-жалбоподател е формиран в резултат на апортирането на описаните по-горе стоки. В обема на придобитите права и задължения върху тези стоки, на основание чл. 10, ал. 2 ЗДДС се включва както правото на приспадане на данъчен кредит, така и на задължението за извършване на корекция на вече ползвания от преработителя данъчен кредит. Спорно по делото е дали в тежест на жалбоподателя е възникнало посоченото задължение.

Съгласно Чл. 79, ал. 1 ЗДДС (Изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) (1) Регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е приспаднало данъчен кредит за придобита от него стока, при при бракуване на стоката начислява и дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит.

Съгласно чл. 80 ал. 2, т. 5 от ЗДДС (Изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) Корекции по чл. 79 не се извършват в случаите на брак поради изтичане срока на годност/трайност, определен съгласно изискванията на нормативен акт.

Процесните стоки, съгласно §1, т. 4 от ПЗР на Закона за храните попадат в отделните „групи храни“, обединени на базата на техния произход и състав. Именно като такива попадат и в обхвата на приложното поле на този закон.

В чл. 20, ал. 1 от Закона за храните (ЗХ) е регламентирана забрана за търговците на храни да предлагат на пазара храна, която е негодна за консумация от хората. Като “негодна храна за консумация от човека” (§ 1, т. 34 от ДР на ЗХ) е определена и храна с изтекъл срок на трайност или нарушена цялост на опаковката. Разпоредбата на чл. 21а от ЗХ поставя изисквания към търговците на храни да осигурят възможност за проследяване на храните на всички етапи на дистрибуция - кога са закупени, от коя партида са, с какъв срок на годност са.

За да се приеме, че са налице предпоставките на чл. 80, ал. 2, т. 5 ЗДДС следва да бъде установено по категоричен начин, че стоките, които са бракувани, са с изтекъл срок на

годност посредством доказване на връзката между бракуваното количество и определена партида стоки, както и съгласно кой нормативен акт е определен този срок. В конкретния случай документът, удостоверяващ брака на стоково-материални запаси, е протоколът за брак, който следва да бъде съпътстван и с други документи, удостоверяващи връзката между бракуваното количество и определена партида стоки. Следва да се установи от доказателства за всеки един от видовете стоки кога са закупени, какъв е срокът им на годност според производителя, обозначено на етикета на стоките (сертификатите за произход). Отбелязването само на съответната стока с нейната единична и обща цена не представлява доказателство, че бракуването е на основание изтекъл срок на годност. При липсата на доказателства какъв е бил срокът на годност на стоките, посочен от производителя, както и липсата на отбелязване в протоколите за брак на всеки един от видовете стоки с какъв срок на годност е, следва да се извърши корекция на ползвания данъчен кредит по чл. 79, ал. 3 от ЗДДС, като изключението, предвидено в чл. 80, ал. 2, т. 5 от ЗДДС, е неприложимо (решение № 14906/ 10.12.2014 г.).

В становище, изразено в писмо с изх. № 16-12-29/4.03.2008 г. на Дирекция „Данъчна политика“ при Министерство на финансите като примери за нормативните актове, регламентиращи изтичане срока на годност, са посочени Закона за храните, Наредбата за хигиената на храните, стандартите ISO, сертификати за съответствие с изискванията на международни норми, Наредба № 13а -10403 за пределните размери на естествените фири, брака и липсите на стоково-материалните ценности при съхраняването и транспортирането им (ДВ, бр. 41 от 22.05.2007 г.) и други. При липса на нормативен акт, може да се приложи постановеното с решение на ВАС № 13869/19.11.2014 г., в което съдът е приел, че тъй като липсва нормативен акт, който указва срока на годност на бракуваните продукти, то добрата търговска практика изисква преди бракуването им да е налице установен фирмен стандарт за това.

Обичайните размери за брак при всяка дейност са различни и зависят от целия технологичен процес на производство, поради което не могат да бъдат точно посочени. Във всички случаи е необходимо да се има предвид, че разходите от брак на стоково-материални запаси, определени с фирмен стандарт, следва да са в разумни граници, т.е. да са определени така, че да не се допусне търговският риск, произтичащ от неточно планиране на обема на продажбите, от неправилно съхранение и транспортиране, да влияе върху разходите за брак на стоково-материални запаси.

В процесния случай, предвид събраните по делото доказателства, не може да се направи извод, че са налице предпоставките на цитираните по-горе норми.–

Още в хода на проверката, предхождаща ревизията, от задълженото лице е изисквана информацията относно бракувани стоково-материални запаси, основанието за тяхното бракуване, от кого са бракувани, къде са бракувани /съответния обект, в който се извършва бракуването и конкретните бракувани партии/ и как е осъществено бракуването /унищожаване, продажба като отпадък и т.н./. Дружеството е декларирало, че поради изтекъл срок на годност има бракувани стоки на стойност 980 471,91 лв. На по-късен етап са представени обяснения, в които е посочено, че бракуваните стоки са на стойност 981 107,35 лв. Представена е справка за бракувани стоки към 31.12.2018 г. на подробно изброени стоки, записани по единични цени, бройки, стойност без ДДС, дата на производство, дата на закупуване, срок на годност и дата на отписване. Срещу всички стоки е записана една и съща дата на производство /01.01.2017 г./ и една и съща дата на закупуване /05.05.2017 г./.

Налице са разминавания между отразеното в справката за бракувани стоки /посочено е, че са произведени на 01.01.2017 г. и са закупени на 05.05.2017 г./ от една страна, а от друга - в представени фактури. Там датите на придобиване са много преди посочените по-горе, а именно през 2015 г. и 2016 г.

С оглед на [чл. 80, ал. 2, т. 5 ЗДДС](#), съставените протоколи е следвало да бъдат съпроводени с документи, в които е посочен срокът на годност на всяка партида или стоково-материален запас, както и с документи, от които да е видна връзката между така съставените протоколи за брак и причините за бракуването на стоките. Такива документи не са представени.

За част от стоките /пиво/ следва да се направи извод, при съпоставка с датата на производство и датата на изтичане срока на годност, че той е изтекъл още към датата на изготвяне на оценката с оглед апортирането на вещите / м. 05.2017 г./

Същевременно, в протоколите за брак не са посочени данни относно срока на годност на бракуваните стоки. Тези протоколи за брак е следвало да бъдат съпътствани от документи, удостоверяващи допустимите норми на брак, в които да е посочен срокът на годност за всяка партида от стоково-материалните ценности.

От приложените към жалбата спецификации и сертификати за качество е видно, че срокът на годност за артикулите, произведени от различните търговци варира от 2 месеца до 18 месеца и несъмнено към периодите на бракуване за голяма част от стоките е изтекъл срокът на годност. Същевременно, не може обаче да се докаже по категоричен начин, че вписаните в справката бракувани стоки са закупени с фактурите, представени като доказателство за закупуване, тъй като в справката се сочат различни дати на закупуване и производство от тези във фактурите; не може да бъде преценено дали в действителност посоченият в справката срок на годност съвпада с действителния срок на годност на стоките.

В хода на ревизията са представени протоколи за бракуване на материални запаси, в една част от които като причина за бракуване е посочено – изтекъл срок от 5 години и чл. 80, ал. 1, т. 4 от ЗДДС /технологичен брак в допустимите норми, определени с технологичната документация за съответното производство или дейност/. В конкретния случай не може да се направи извод, че тази част от бракуваните стоки е в размер на обичайният такъв брак за конкретния търговец, предвид събраните доказателства относно извършваната от него търговска дейност. В този смисъл е констатираното по-горе, че през 2017 г. дружеството не е декларирало извършени покупки и продажби; през 2018 г. не са декларирани извършени продажби, а в дневника за покупки за м. 12.2018 г. е отразена единствена фактура №[ЕГН]/28.02.2018 г., за счетоводни услуги с данъчна основа 50,00 лв. и ДДС 10,00 лв.; считано от м. 07.2019 г. до датата на проверката дружеството не е декларирало извършване на продажби на стоки, независимо, че е твърдяло, че апортираните стоки в капитала от свързаното лице [фирма] са предназначени за продажба. Дружеството няма никакъв търговски опит, обекти /собствени или наети/, работници, МПС и изградена мрежа от дистрибутори за подобен род търговия. Не са установени положени от негова страна усилия и извършени продажби на наличните стоки.

Не се установяват обичайните размери на брак, предвид спецификата на съответната дейност, отраслови характеристики и вида на материалния запас. В случая ревизираното лице е приложило Фирмен стандарт за брак на стоки, в който не са приети обичайни размери на брак, предвид спецификата на извършваната дейност. Разходите за брак следва да бъдат в разумни граници, т.е. да са определени така, че да

не се допуска търговски риск, произтичащ от неточно планиране на обема на продажбите, както е в настоящия случай. В случая ревизираното дружество е извършило бракуване на стоки в голям обем, като в същото време не е декларирано абсолютно никакви продажби, преди и след апорта, като е представило само протоколи за брак, в които е констатирано, че стоките се бракуват поради изтекъл срок на годност. Стойността на отчетените разходи за брак не е в обичайните за дейността на дружеството размери, като стойността на брака е отнесена по сметка 609 Други разходи /981 167,35 лв./, в резултат на което дружеството формира и декларира счетоводна загуба за 2018 г. в размер на 981 338,35 лв. Не са налице данни, задълженото лице да е положило усилия да минимализира загубите от брак на стоки, като извърши преоценка на въпросните стоки и направи опити да извърши продажби на по-ниски цени.

От събраните доказателства не може да се направи категоричен извод и за извършено унищожаване на бракуваните стоки доколкото в предоставените от [фирма] контейнери за извозване на отпадъци не са представени доказателства за предаване на стоките. Не може да се установи доколко това унищожаване е съобразено с нормативната уредба, регламентираща унищожаването на напитки, които са негодни за консумация.

Ето защо съдът намира, че жабата е неоснователна.

По разноските. На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, вр. чл. 7, ал. ал. 1, т. 5 от Наредбата за адвокатските възнаграждения жалбоподателят дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, съответно на обжалваемия интерес /195 977.28 лв./ и съобразно претендираното, което възнаграждение следва да се определи в размер на 5 489.77 лв.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу РЕШЕНИЕ № 1179/3.8.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, в частта с която е изменен и потвърден ревизионен акт /РА/ №Р-22221020001090-091-001 от 23.4.2021 г., в частта, с която като са определени задължения по *Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/* за периоди м. септември 2018 г. – м. декември 2018 г. и м. май 2019 г., общо в размер на 195 957,93 лв. данък добавена стойност, както и са определени лихви от 19,35 лв. за м. юни 2019 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП сумата от 5 489.77 лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

При подаване на касационна жалба, същата следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 1 567.82 лв. При невнасяне на дължимата държавна такса жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ: